

Κυπριακή Μουσική

του συνθέτη Τάσου Στυλιανού

Εξώγεννα στοιχεία ρημάζουν καθημερινά τις ήδη μειωμένες μας αντιστάσεις. Σχεδόν κανείς δεν θέλει να διαγράψει την προσωπική του αξία, αλλά ταυτόχρονα ούτε και την προσφέρει. Εντούτοις, τα αρχαιοφώτιστα μελωδικά στοιχεία ταυτότητας που μας έχουν παρακαταθέσει οι πατεράδες και οι παππούδες μας, παραμένουν δουλοπρεπώς και οικιοθελώς ξένα. Παρόλα αυτά, εκ ρίζας και εκ φύσεως θα παραμείνουν, έστω και σε ρυθμό τεσσάρων τετάρτων -κοινώς, common time- αλησμόνητα και απροσπέραστα. Ό,τι κι αν κάνουμε, όσα κι αν μάθουμε, «Αυτοί» είναι που μέσα από το συμπαντικό διαδίκτυο θα μας αναγεννούν.

Ο κυπριακός ήχος, η συνέχεια, το πνεύμα και η αναγκαιότητα ύπαρξής του, δεν μπορεί να μην αφήνεται να περάσει εντός. Ακόμα και μέσα στα αμέτρητα «χαμηλά» και «υψηλά» ιδρύματα καλών τεχνών που ενσαρκώνει ο τόπος, δηλώνει υποσκιασμένος αφού παρακάμπτεται από τις δίγλωσσες και ιδρυματοποιημένες παραδόσεις «μουσικών» διαλέξεων. Μιλούν, και καλώς πράττουν να μιλούν, για τη μουσική των Μπετόβεν, Στραβίνσκι, για ήχους τζαζ, ροκ, μπλουζ κ.ά., αλλά δεν καταλαβαίνω... «γιατί» δεν μιλάνε και για τη δική μας, ενδογενή, μουσική δημιουργία. Μήπως είναι τελικά δυνατόν να αγνοούν, έστω και την ψευδαίσθηση, πως μπορεί να είναι πιθανή η μουσική διαίωνηση στο αφροδίσιο νησί; Μήπως οι ειδήμονες λησμονούν και δεν αντιλαμβάνονται ότι είναι μέσα από τον υπέρμετρο χορό του έρωτα που επέρχεται η ανθόλουστη κυοφορία της Μούσας; Μούσας, που αν δεν υποστεί μαρτυρικά το πλήγμα της εκτρώσεως, από την ανελέητη εξάντληση που θα της επιφέρουν τα στενόχωρα κέντρα επεξεργασμένων πληροφοριών, τότε, τελετουργικά, θα διανθίσει το είδος και θα περιλούσει, με τους πανέμορφους πονόηχους της γέννας της, τη ζωή του μέλλοντος.

Το μείγμα έχει διογκωθεί, με αποτέλεσμα να ξεχειλίζει και να διασκορπίζεται ανελέητα στο πουθενά. Έχει γίνει πιάτο με γερμανικό λουκάνικο, ωμό ψάρι και στιφάδο γκούλαζ. Κι όλα αυτά, όχι εξ ανάγκης για μια καινούργια διαλεκτική μορφή έκφρασης, αλλά για χάρη του μείγματος. Παρόλα αυτά, η Κυπριακή Μουσική στέκεται –είτε μέσα από το ΣΟΒΑΡΟ λαουτάρη, είτε μέσα από το νέο ΚΥΠΡΙΟ δημιουργό, που ακόμα κανείς δεν γνωρίζει.